

Zamiast kolczatki Obroża i smaczki!

Czemu ludzie używają kolczatek?

Odpowiedź jest prosta – gdyż ich pies ciągnie, wrywa się do innych psów i trudno go opanować na spacerach.

Jednak założenie psu kolczatki i oczekiwanie, że to rozwiąże wszystkie problemy jest błędem.

Mechanizm działania kolczatki jest prosty:

- 1. Pies ciągnie – właściciel szarpie za koczatkę – pies odczuwa ból**
- 2. Pies ciągnie do innego psa – właściciel szarpie za kolczatkę – pies odczuwa ból widząc drugiego psa – pies kojarzy ból z obecnością drugiego psa**
- 3. Pies ciągnie do innego psa – właściciel szarpie za kolczatkę – pies przypomina sobie ból, który ostatni raz odczuwał widząc innego psa – pies zaczyna atakować psa, gdyż chce uniknąć bólu (pies chce odpędzić bodziec, który sprawia mu ból - czyli drugiego psa).**
- 4. Z każdym kolejnym spacerem pies zaczyna być coraz bardziej agresywny w stosunku do innych psów, gdyż ból zaciskanej kolczatki utwierdza go w przekonaniu, że to obecność drugiego psa powoduje ból**
- 5. Podczas kolejnych spacerów, reakcje zaczynają się przenosić nie tylko na psy, ale także na ludzi...**

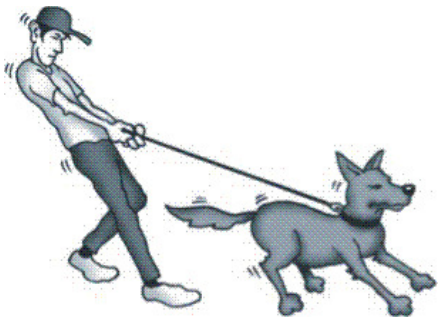
Pies szarpany na smyczy czuje się nerwowo, jest skrępowany, a jego ruchy są ograniczone. A jak czuje się pies szarpany na kolczatce, który dodatkowo odczuwa ból przy każdym ruchu głową?

Skutki uboczne kolczatki i łańcuszków zaciskowych:

- kolczatka wywołuje ból i powoduje tworzenie się łęków u psa oraz może prowadzić do wyuczonej bezradności
- pies, który odczuwa ból w obecności właściciela / zaznaje ból od właściciela, traci do niego zaufanie
- metalowe kolczatki lub łańcuszki przyjmują temperaturę otoczenia i w okresach zimowych mogą prowadzić do odmrożeń
- metalowe obroże i kolczatki mogą powodować poważne uszkodzenia innych psów w trakcie zabawy
- silne szarpanie ze kolczatkę powoduje rany na szyi psa
- stosowanie obroży (a w szczególności obroży zaciskowych) zwiększa ciśnienie wewnątrzgałkowe w oczach psów. U niektórych psów, może to powodować nawet pogorszenie lub utratę wzroku!
- kolczatki i łańcuszki zaciskowe mogą powodować szereg schorzeń odcinka szyjnego kręgosłupa u psów (m.in. zespół chwiejności, zapalenie stawów odcinka szyjnego kręgosłupa i porażenie nerwu kraniowego wstecznego)

Co zamiast kolczatki?

- chodź z psem na zwykłej obroży lub w szelkach i zwykłej smyczy, najlepiej z 2 karabinkami
- NIGDY nie idź do przodu wtedy, gdy pies ciągnie – jak smycz jest napięta - stój i czekaj aż pies poluźni smycz, cofnie się, lub zwróci na Ciebie uwagę
- naucz psa komendy „idź” / „chodź” itp., żeby pies wiedział kiedy może iść do przodu
- nagradzaj psa wtedy jak się na Ciebie patrzy i wtedy, jak idzie na luźnej smyczy koło nogi (możesz psa nagrodzić smakołykiem, pogłaskać go lub pochwalić głosowo)
- nie szarp się z psem, gdyż to będzie go tylko jeszcze bardziej pobudzało
- naucz psa, że jeśli chce podejść do innego psa, lub wejść na trawę, to musi „w zamian” się na Ciebie popatrzeć, lub przebywać na luźnej smyczy

Jeśli Twój pies ciągnie i próbuje iść na napiętej smyczy, to NIGDY mu na to nie pozwól. STÓJ i nie ruszaj do przodu, aż pies poluźni smycz, lub nawiąże z Tobą kontakt wzrokowy.

NIGDY NIE IDŹ DO PRZODU NA NAPIĘTEJ SMYCZY

Jak tylko pies poluźni smycz, nastychmiast rusz dalej do przodu, dodając komendę np. „idziemy”.
Jeśli przez dłuższą chwilę pies będzie stał na napiętej smyczy, postaraj się zwrócić jego uwagę np. cmoknięciem.

Co jeśli pies jest bardzo silny i nie mogę go utrzymać gdzy szarpie?

Humanitarnymi metodami opanowania psa i utrzymania nad nim kontroli są szelki z zapięciem na klatce piersiowej i obroży uzdowe (kantarki). One jednak NIE UCZĄ PSA chodzenia na smyczy, jedynie ZAPOBIEGAJĄ ciągnięciu. Dlatego zalecane jest konsultowanie stosowania tych metod ze szkoleniowcem i stosowanie ich jedynie jako elementu pomocniczego w trakcie uczenia chodzenia na luźnej smyczy.